

Bestemmelse vil dog kunne være til noget Bærn mod denne Willbørlighed.

Udvalgets øvrige Medlemmer have anset det for tvivlsomt, om den foreslaaede Bestemmelse bør vedtages, men de holde for, at den i ethvert Fald maatte affattes tydeligere, idet det neppe kan være Hensigten, at kun selve Opfinderen skal kunne søge om Patent og ikke tillige den, der retlig træder i hans Sted.

Mindretallets øvrige Vædringsforslag gaa ud paa at forebygge, at den Eneret, der hidtil har været givet til Forsærdigelse af de patenterede Gjenstande, udvides til tillige at indbefatte Forhandling af disse. Det har hidtil været tilladt de Handlende baade at handle med de Gjenstande, paa hvis Forsærdigelse en Indlænding havde faaet Patent, og tillige paa at indføre, benytte og forhandle saadanne Gjenstande fra Udlandet, paa hvilke en Udlandning havde Patent heri Landet. Det forekommer Mindretallet at være usforsvarligt mod de Handlende at give Monopolet en saadan Udvidelse, hvorved et stort Ansvar, mod hvilket de Handlende vanskelig kunne sikke sig, kan paadrages dem. Den, som forsærdiger eller lader forsærdige sine Patentfager heri Landet, kan holde sig til dem, der uden hans Samtykke eftergjøre disse her. Men eftergjøres her patenterede Gjenstande i Udlandet, hvor de ikke ere patenterede, er Forsærdigelsen fuldkommen lovlig, og Forsærdigeren maa da kunne afhænde de lovligen forsærdigede Gjenstande til videre Forhandling her.

Det vil ikke billigt kunne forlanges, at de Handlende skulle vide Besked med, hvorvidt der er givet en Udlandning eller Indlænding Eneret heri Landet; og det kan endnu mindre forlanges, at den Handlende, som modtager Gjenstande fra en Handlende i Udlandet, skal anstille Undersøgelse om, hvorvidt Selgeren har faaet Patenthaverens Samtykke til atter at selge dem til videre Forhandling her i Landet. Enerettens Udvidelse i en saadan Udstrækning vil føre til chikanøse Inkvisitioner og Processer, og i det Omfang, hvori Patenter nu meddeles, medføre de største Ulemper og Banskeligheder for de Handlende.

Udvalgets Flertal har Betænelighed ved at tiltræde dette Forslag, da den af Mindretallet anbefalede Regel aabner Enhver, der vil krænke den Patenthaveren giene Ret, en let Udgang hertil, medens de Ulemper, som kunne flyde af Lovforslagets Bestemmelse, i Virkeligheden vistnok ville vise sig langt ringere, end af Mindretallet befrygtet.

I Henhold til Foranstaaende stilles følgende Forslag:

Af Udvalgets Mindretal (Sessen):

Principal:

1) Stedet for Lovforslagets §§ 1—23 indfættes:

§ 1.

De i Lov om Gaandværks- og Fabriksdrift af 29de December 1857 § 98 omhandlede Eneretsbevillinger eller Patenter paa industrielle Opfindelser kunne ikke herefter meddeles.

§ 2.

De før nærværende Lov udstedte Patenter, som endnu ere i Kraft, beholde deres Gyldighed og blive i alle Henseender at bedømme efter de hidtil gjældende Regler.

Stedet for Lovforslagets Titel sættes:

„Lov om Ophevelse af Udgangen til at erholde Eneretsbevilling eller Patent paa industrielle Opfindelser m. v.“

Af Udvalgets Flertal (Griffen, Hasle, Kayser, Krieger):

2) Stedet for § 2 sættes følgende trende Paragrafer:

§ 2 a.

„Som Gjenstand for Patent betragtes:

1. Opfindelsen af nye industrielle Produkter.
2. Opfindelsen af nye Redskaber eller Midler til Tilveiebringelsen af et industrielt Udbytte eller Produkt.
3. Opfindelsen af nye Fremgangsmaader eller nye Anvendelser af bekjendte Redskaber eller Midler for at udvinde et industrielt Udbytte eller Produkt.

§ 2 b.

En virkelig Opfindelse anses kun for at være tilstede, naar dens Gjenstand i en væsentlig Henseende adskiller sig fra, hvad der allerede er bekjendt.

§ 2 c.

En Opfindelse bliver ikke at betragte som ny, naar den, før Andragende om Patent indgives, er bleven saaledes bekjendt, at den af enhver Sagkyndig kan bringes til Udsørelse (sfr. dog § 5).

Har en Anden end den, der begjærer Patent, tidligere kjendt og iærksat den samme Opfindelse, men holdt den hemmelig, kan Patent vel meddeles den, der har ansøgt derom, men dette Patent kan dog ikke gjøres gjældende mod den nævnte tidligere Opfinder eller den, der retlig træder i hans Sted.

Er en tidligere Opfindelse saaledes gaaet tabt, at den ikke længere kan bringes til Udsørelse, betragtes Gjenopdageren som første Opfinder.“